

(Καρδάμ.) γραμματιζούμενος πολλαχ. βορ. ίδιωμ. γραμματ' ζούμενος Λέσβ. (Πάμφιλ.) Λῆμν. Μακεδ. (Πεντάπολ.) Στερελλ. (Αίτωλ. Ἀκαρναν.) γραμματιτζούμενος Σίφν. γραμματ' σούμενος "Ηπ. (Ιωάνν.) γραμματ' ζούμενος "Ηπ. (Δωδών.) Στερελλ. (Αχυρ.)

Τὸ ἀρχ. φ. γραμματίζω μια τις ω.

Α) Μετβ. 1) Κυριολ. καὶ μεταφ., σχεδιάζω ποικύλματα ἐπὶ οὐφάσματος, ζωγραφίζω Μακεδ. (Κοζ.) Ρόδ.: Γραμματίζω τὰ πλούματα Ρόδ. || Ἀσμ.

'Απόφι δὲν κοιμήθηκα κὶ σήμιρα νυστάζου γιὰ δυὸ ματούλια παρδαλά, γιὰ δυὸ γραμματισμένα Κοζ. 2) Δαπανῶ καὶ φροντίζω διὰ τὴν μόρφωσιν τινος, μορφών τινὰ "Ηπ. Πελοπν. (Κλειτορ.) Πόντ. (Τραπ.) Στερελλ. (Αίτωλ.) Τσακων. (Πραστ.) Χίος: Γραμμάτισε τὸ παιδί του Κλειτορ. Γραμματίζει τὰ πιδιά τώρα οὐ κόσμονς Αίτωλ. Τὰ γραμμάτισε τὰ παιδιά του μ' ὅλη τὴν φτώχεια Χίος. 'Εγὼ ἔγραμμάτησα σε κι ἀτώρα κὶ ἀκούς με (ἔγὼ σου ἔμαθα γράμματα καὶ τώρα δὲν μὲ ἀκούεις) Τραπ. "Οα τὰ καμπάνια σι σ' ἔγραμμακίε (ὅλα τὰ παιδιά του τὰ μόρφωσε) Πραστ. Συνών. μορφών, σπονδαίς, σπονδαίς πιὸ γραμματισμένη γυναικα, γιατὶ θὰ σοῦ πῃ : σώπα σὺ νὰ μαλήσω ἔγὼ Κύθηρ. "Αμα πάρης γραμματισμένη γυναικα, θὰ σ' ἔχῃ σήκω-κάτσε (=θὰ σὲ ὑποτάσσῃ) Πελοπν. (Γαργαλ.) 'Αφοῦ σαι γραμματισμένος, δὲν βαστᾶς σαρακοστή; Σέριφ. Γιὰ ἵδες ἐλόγον σ', πού σι δὰ γραμματίζούμενος, νὰ ἵδοῦμ' ξέρεις τίποντις Στερελλ. (Παρνασσ.) Γύρ' σι 'ς τοὺς χουρῷ τρανὸς κὶ γραμματ' σμένος Μακεδ. (Θεσσαλον.) || Φρ. Γραμματισμένος ἄνθρωπος (εἰρωνικῶς) κοιν. 'Εσεῖς οἱ γραμματιτζούμενοι θὰ χαλάσετε τὸν κόσμο Σίφν. 'Ο κόσμος ἀς σοὶ γραμματισμέντς θὰ δᾶβαιν' (δὲ κόσμος ἀπὸ τοὺς γραμματισμένους θὰ χαλάσῃ· συνών. μὲ τὴν προηγουμ.) Χαλδ. Θὰ μᾶς χαλάσῃ δ Θεός 'πὸ τοὺς γραμματισμένους Εῦβ. (Βρύσ.) 'Η φρ. εἰς παραλλαγ. κ.ά. || Γνωμ. "Οταν μιλοῦν οἱ νοικοκυροί, νὰ σωπαίνουν οἱ γραμματισμένοι (διτὶ δὲ πρωτικὸς ἄνθρωπος ἐκτιμῇ καλύτερον τὰ γεγονότα ἀπὸ τὸν ἔχοντα θεωρητικὴν μόρφωσιν) Σάμ. || Ἀσμ.

Βλαχούλα δὲν παντρεύεται, τδοπάνη ἀντρα νὰ πάρῃ, θὰ πάρῃ παππαδόπουλο, πού ναι γραμματισμένο Πελοπν. (Όλυμπ.)

Γιατ' εἰν' ἀπ' ὅλες δημορφη τσ' ἀπ' ὅλες προκομμένη τσαὶ 'ς τὸ σκολεὶο ἐπήαινε τσ' εἴναι γραμματισμένη Θήρ. (Οία).

Καὶ τὶ τ-τραούδγια νὰ σοῦ πῶ, πού σαι γραμματισμένος Τῆλ.

"Ἐνας νιός, να παλληκάρι | σὰν τ' ἀστροί, σὰν τὸ φεγγάρι, μὰ ἥταν καὶ γραμματισμένος, |'ς τὴν ἀγάπη μπερδεμένος Πελοπν. (Σκορτσιν.)

Μέσα 'ς τὴν κούνια κάθεσαι σὰμ Παναγιὰ γραμμένη, πού ρκουνδαι καὶ σὲ προσκυνοῦν οὐλ-λ' οἱ γραμματισμένοι

Κῶς (Πυλ.) 'Η σημ. τῆς μετοχ. καὶ Βυζαντ. Βλ. Χρον. Μορ. Η στ. 7535 (ἐκδ. J. Schmitt) «ἄνθρωπος ἥτον φρόνιμος, καλὰ γραμματισμένος» καὶ Μαχαιρ. (ἐκδ. R. Dawkins) 1, 616 «ὅποιος ἥτον δυνατὸς καὶ πολλὰ γραμματισμένος» καὶ 'Ερωτόκρ. Γ 1607 (ἐκδ. Σ. Ξανθουδ.) «καλὰ καὶ νά τον φρόνιμη, πολλὰ γραμματισμένη». Συνών. βιβλιανοῖς.

Β) 'Αμτβ. 1) 'Επαναλαμβάνω πολλάκις λέξιν κατὰ γράμμα A. Μωραΐτιδ., Διηγ. 2, 122: Τί γράμμα καὶ ξέγραμμα, παππᾶ Νικόλα! Πᾶνε δχτὼ χρόνια τώρα καὶ η αἰδεσιμότης σου κάθεσαι καὶ μοῦ γραμματίζεις. 2) 'Εκπαιδεύομαι, μορφώνομαι Ἰων. ('Αλάτσατ.) : Εἴπα, τὸ παιδί μου τούλαχιστο νὰ γραμματίσῃ (νὰ μάθῃ γράμματα).

γραμματικὴ ἡ, λόγ. κοιν. γραμματική Τσακων. (Πραστ.)

Τὸ ἀρχ. γραμματική.

1) Τὸ σχετικὸν μὲ τοὺς γραμματικοὺς κανόνας τῆς γλώσσης μάθημα λόγ. κοιν. καὶ Τσακων. (Πραστ.) : Κάνομε δυὸ φορὲς τὴν βδομάδα γραμματική. Τὸν σήκωσε δ δάσκαλος καὶ δὲν ἦξερε γραμματική λόγ. κοιν. τὰ γραμματική δ' ν' ἔγκου καὶ (εἰς τὸ μάθημα τῆς γραμματικῆς δὲν πηγαίνει καλά) Πραστ. β) Βιβλίον διδακτικὸν περιέχον τοὺς γραμματικοὺς κανόνας τῆς γλώσσης λόγ. κοιν.: Ξέχασα τὴν γραμματική μου 'ς τὸ σχολεῖο. 2) 'Η ύπηρεσία γραμματέως, ἡ γραφικὴ ἐργασία Χίος : 'Εδούλευαν σὲ γραμματικὲς (ἔκαμπνον χρέη γραμματέων, εἰργάζοντο ώς γραμματεῖς).

'Η λ. καὶ ώς κύριον ὄν. ὑπὸ τὸν τύπ. Γραμματικὴ πολλαχ. καὶ Καππ. (Φλογ.) Πόντ. (Κοτύωρ. Οφ. Τραπ. Χαλδ.) : Γραμματισμένος ἄνθρωπος—γραμματισμένη γυναικα—γραμματισμένο παιδί κοιν. Γραμματ' σμένον π' δὶ "Ηπ. (Ζαγόρ.) Μῆδαρης πιὸ γραμματισμένη γυναικα, γιατὶ θὰ σοῦ πῃ : σώπα σὺ νὰ μαλήσω ἔγὼ Κύθηρ. "Αμα πάρης γραμματισμένη γυναικα, θὰ σ' ἔχῃ σήκω-κάτσε (=θὰ σὲ ὑποτάσσῃ) Πελοπν. (Γαργαλ.) 'Αφοῦ σαι γραμματισμένος, δὲν βαστᾶς σαρακοστή; Σέριφ. Γιὰ ἵδες ἐλόγον σ', πού σι δὰ γραμματίζούμενος, νὰ ἵδοῦμ' ξέρεις τίποντις Στερελλ. (Παρνασσ.) Γύρ' σι 'ς τοὺς χουρῷ τρανὸς κὶ γραμματ' σμένος Μακεδ. (Θεσσαλον.) || Φρ. Γραμματισμένος ἄνθρωπος (εἰρωνικῶς) κοιν. 'Εσεῖς οἱ γραμματιτζούμενοι θὰ χαλάσετε τὸν κόσμο Σίφν. 'Ο κόσμος ἀς σοὶ γραμματισμέντς θὰ δᾶβαιν' (δὲ κόσμος ἀπὸ τοὺς γραμματισμένους θὰ χαλάσῃ· συνών. μὲ τὴν προηγουμ.) Χαλδ. Θὰ μᾶς χαλάσῃ δ Θεός 'πὸ τοὺς γραμματισμένους Εῦβ. (Βρύσ.) 'Η φρ. εἰς παραλλαγ. κ.ά. || Γνωμ. "Οταν μιλοῦν οἱ νοικοκυροί, νὰ σωπαίνουν οἱ γραμματισμένοι (διτὶ δὲ πρωτικὸς ἄνθρωπος ἐκτιμῇ καλύτερον τὰ γεγονότα ἀπὸ τὸν ἔχοντα θεωρητικὴν μόρφωσιν) Σάμ. || Ἀσμ.

γραμματίκη τό, Μακεδ. ("Αγιος Νικόλ. Βέρ.) —Λεξ. Γαζ. γραμματίκη Μακεδ. (Κοζ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γραμματική.

Τὸ πτηνὸν Σπίζα ἡ ἀκανθοφάγος (Fringilla carduelis) τῆς οἰκογ. τῶν Σπιζιδῶν (Fringillidae) ἔνθ' ἀν.: "Ἐπιασα ἔνα γραμματίκη" Μακεδ. (Κοζ.) 'Η γυναικα τ' τραγ'δάει σὰ γραμματίκη' αὐτόθ. Συνών. ἀγκαθοπούλι, ἀγριοκάνθη, ἀμάραραντος 3, βασιλοπούλα 2, γαρδέλι ΑΙ, γραμματικής 1, γραμματικούδα, γραμματικούδι, γραφτίκη, καρδερίνα, κορκοπούλλα, παππαδίτσα, στραγαλίνος, τονράκανη, τονρούλλα, τονρούλα, τονρούλλα.

γραμματικόπουλος δ, Κέρκ.—Ν. Πολίτ., Λαογρ. 1 (1909), 232 γραμματικόπουλο τὸ Εῦβ. (Κάρυστ.) Προπ. (Μηχαν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γραμματικής καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ποντος.

Ο ἔγγραμματος νέος ἔνθ' ἀν.: "Ἀσμ.

Φέρτε μου 'δω κρασὶ νὰ πῦω, φέρτε μ' ψωμὶ νὰ φάω καὶ σύ, γραμματικόπουλε, κατέβαστ' τὸ σπαθί μου Κέρκ.

"Ἐνα γραμματικόπουλο κ' ἔνα γραμματισμένο μιᾶς χήρας κόρην ἀγαπᾶ καὶ δὲ μπορ' νὰ τὴν πάρῃ Προπ. (Μηχαν.)

Καὶ οἱ παππᾶδες καὶ αὐτοὶ χάσανε τὰ χαρτιά τους καὶ τὰ γραμματικόπουλα χάσαν τὰ γράμματά τους Εῦβ. (Κάρυστ.)

'Η λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Γραμματικόπουλος καὶ ώς ἐπών. Αθῆν. Πειρ. Ζάκ. καὶ ώς παρων. 'Αθῆν.

γραμματικός δ, κοιν. καὶ Πόντ. (Ινέπ. Κερασ. Κοτύωρ. Οίν. Οφ. Τραπ.) γραμματικός Κάλυμν. Κῶς Μεγίστ. Πάτμ. Σύμ. Ρόδ. Τῆλ. γραμματ' κόδις κοιν. βορ.

